595/00

Den 29. maj 2000 blev i sag nr. 51.822:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et i 1999 anmeldt ulykkestilfælde, som klageren var udsat for i juli 1988.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet er forældet.

I klagerens skrivelse af 21/1 1999 til selskabet hedder det bl.a.: "Efter en kortere orientering fra jeres ulykkes- og skadeafdeling, anmoder jeg hermed om genoptagelse af en gammel skadesag. Det drejer sig om en skade sket i sommeren 1988. Nøjagtig dato har jeg desværre ikke. Skaden omhandler en tackling fra en medspiller under en fodboldkamp. Mit knæ blev ødelagt og jeg fik i forbindelse med sygdomsperioden udbetalt et beløb fra forsikringens dagpengedækning. Jeg blev behandlet i Helsingør hos speciallæge H.M. med speciale i ortopædkirurgi. Jeg fik lavet 2 knæarthroskopier, og skåret noget hinde væk. Allerede i efteråret 1988 blev jeg sendt hjem fra Grønland på en medical transport, da mit knæ strejkede igen. I januar 1989 blev jeg første gang opereret på Sygehuset Dybendal (Frederikssund Sygehus). Man fjernede nogle stykker knust menisk, og håbede hermed at have løst mit problem. Samtidig blev jeg ordineret en Don Joy (stor skinne) til brug på arbejdet og ved andre fysiske udfoldelser. I efteråret 1989 deltog jeg for første gang igen i en fodboldkamp, denne gang kun for sjov og ikke sær-

ligt seriøst, 5 minutter inde i kampen gik mit knæ af led uden påviselig grund. Jeg anmeldte denne skade til jer, men den blev ikke anerkendt da der ikke fandtes skyld, det blev betragtet som et hændeligt uheld. Dette accepterede jeg da jeg ikke vidste bedre. I de næste år blev mit knæ ringere og ringere og satte sig fast og gik af led konstant. I 1992 opsøgte jeg Gildhøj Lægeklinik ApS, ved speciallæge E.L., en speciel klinik for sportsskader med henblik på en rigtig diagnose. Her fik jeg at vide, at der formentlig var tale om en korsbåndsskade, og at denne var skyld i mine gener. Et års tid herefter satte mit knæ sig, midt om natten ved 2-tiden, for alvor fast i en 45 graders vinkel og jeg måtte akut til skadestuen på Dybendal for at få det rettet ud. Dette resulterede i endnu en operation hvor resten af min menisk blev fjernet. Her blev den nye diagnose bekræftet af overlæge M.M., jeg fik en ny skinne og blev orienteret om muligheden for en operation med reetablering af mit korsbånd. For et halvt år siden begyndte jeg, at have ondt i knæet dagligt og jeg kan ikke mere udføre mit arbejde så hurtigt, som jeg skal p.g.a. smerter (jeg er tømrer). Derfor har jeg hver onsdag gået til knætræning og er nu indstillet til operation. Denne er planlagt til **d. 25. Marts 1999**. Operationen indebærer, at jeg er ude af stand til at arbejde i 1/2 år med tabt arbejdsfortjeneste til følge samtidig med, at jeg ikke kan være sikker på, at resultatet bliver godt. Det er dog den eneste mulighed for at forbedre den nuværende situation. Jeg beder derfor om en genoptagelse af min tidligere skadesag, der har haft en meget værre udvikling end forventet, med henblik på en ny vurdering og skadeserstatning."

Selskabet meddelte klageren, at man ønskede en speciallægeerklæring udarbejdet. I speciallægeerklæring, dateret 27/5 1999, fremgår bl.a.: "SAMMENFATNING: Skadelidte er en nu 35-årig tømrer med symptomgivende forreste korsbåndsinsufficiens. Han kom til skade med venstre knæ i juli 1988 i en fodboldkamp, hvor han blev sparket ned bagfra. Efter dette uheld, begyndte han at opleve knæsvigt og aflåsningstilfælde. Han blev i sommeren 88 artroskoperet. Der er ikke operationsnotater tilgængelige. Skadelidte fik at vide, at han ikke fejlede noget alvorligt, og tog til Grønland for at arbejde, men fik et voldsomt knæsvigt under badminton og måtte transporteres til Danmark til behandling. Han blev opereret i maj 89, hvor der blev fjernet et stykke af mediale menisk. Der var ikke god effekt af dette indgreb. I marts 90 blev der konstateret forreste korsbåndsinsufficiens, og skadelidte fik ordineret en ACL-bandage. Han har siden brugt denne ved idrætsudøvelse og i forbindelse med talrige arbejdsopgaver, hvor han skøn-

nede, at knæet var i risiko for at svigte. I maj 92 blev en bucket-handle læsion i mediale menisk fjernet. Generne er blevet gradvis værre gennem årene, og skadelidte vil nu ikke længere dyrke idræt, hvor løb indgår. Passer stadig sit arbejde som tømrer men med let besvær. Er blevet opskrevet til forreste korsbåndsrekonstruktion med forventet indkaldelse i eftersommeren 99. Han har aktuelt talrige knæsvigt, og intermitterende uro i knæet. Røntgen har vist begyndende artrose. Stationærtidspunktet er ikke indtrådt endnu. Der har været en gradvis om end langsom forværring igennem årene. Det forventes, at den planlagte forreste korsbåndsrekonstruktion vil stabilisere knæet, så de værste af de aktuelle gener mindskes. På langt sigt er skadelidtes risiko for at udvikle sekundær artrose betydelig."

I skrivelse af 18/6 1999 til klageren hedder det bl.a.: "Vi har modtaget lægeerklæringen om skaden, der skete i juli 1988. Vi kan i den forbindelse oplyse, at vi ikke har nogen oplysninger om sagsbehandlingen, da skaden oprindeligt blev anmeldt, hvorfor vi ikke har oplysninger om, hvorvidt selskabet dengang har anerkendt erstatningspligten. Uanset om erstatningspligten for skaden dengang blev anerkendt, kan det dog konstateres, at kravet om erstatning kunne være opgjort senest ved udgangen af 1990, hvorfor kravet om erstatning må anses for forældet ved udgangen af 1995."

Klageren har i skrivelse, modtaget i selskabet 13/8 1999, bl.a. anført, at han først i 1992 blev klar over, hvad der muligvis var galt, men at knæet først blev rigtig dårligt i 1994. I skrivelsen hedder det bl.a.: "Derfor mener jeg tidligst at min sag kunne være opgjort i 1994, og dog havde jeg på dette tidspunkt stadig ikke brug for nogen erstatning. Jeg har indtil d.d. kunnet passe mit job og leve uden økonomiske tab. Det er først i 1999, mit knæ er blevet så dårligt, at jeg er hæmmet i mit job og generet i mit daglige liv. Derfor er jeg nødt til at blive opereret, med deraf følgende mistet arbejdsfortjeneste i op til et halvt år. Samtidig vil jeg ikke kunne arbejde som tømrer mere og må imødese en omskoling med yderligere forringet indtjening. Det er først d.d. jeg har brug for min forsikring, derfor bruger jeg den først nu. Jeg kan ikke acceptere at sagen skulle være forældet, og henviser til jeres egne betingelser hvor der bl.a. står: **Erstatning fastsættes ved den stationære helbredstilstands indtræden og når ulykkestilfældets følger derfor endeligt kan bestemmes.** Jeg mener først dette er opfyldt når jeg bliver opereret d. 28.

august 1999, min knæskade er forværret i årenes løb og kan først nu kaldes stationær og følgerne heraf med rimelighed opgøres."

I selskabets skrivelse af 10/12 1999 hedder det bl.a.: "Det er fortsat Codans opfattelse, at klageren siden 1990 – og i hvert fald siden 1991, hvor han blev reopereret – har været bekendt med, at han havde varige følger efter skaden i sit knæ. Klageren har dermed efter selskabets opfattelse haft kundskab om, at han – kunne – have et krav på erstatning og om, at dette krav var forfaldet. Det er derfor selskabets opfattelse, at klagerens eventuelle krav er forældet efter såvel den 2-årige som den 5-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at klageren har haft kundskab om sit eventuelle krav og om, at det er forfaldet, på et sådant tidspunkt, at et eventuelt krav ved anmeldelsen er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard